

GASTRONOMIA

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Nagydíófa ucca 3. I. emelet
Telefon: 352-88.
Levelek, kéziratok ide küldendők.

A MAGYARORSZÁGI SZÁLLODAI, ÉTTERMI
ÉS KÁVÉHÁZI ALKALMAZOTTAK ORSZÁ-
GOS EGYESÜLETÉNEK HIVATALOS LAPJA

Megjelenik évente tizszer.
Előfizetési ára:
Egész évre P 4.-

Taggyűlés. A kávéfőzők és konyhai munkások önálló szakosztálya f. hó 19-én szerdán d. e. 10 órakor tartja alakuló közgyűlését.

Felkérjük a kávéfőző és konyhai munkás szaktársakat, hogy a gyűlésen pontosan jelenjenek meg.

Felhívás!
Mindazon szaktársak, akiknek szabadnapjuk nincs, jelentsék be a titkárságnak!

Segíteni!

Lehet mindenben, tehát a bajokon is, azonban meg kell keresni azt a módot és utat, amely a segítséghez elvezet, nem üres szófecsérléssel, nem régen idejét mult próbálkozásokkal, hanem a helyes felismerés szülte bátor akarással kell elkezdenni és ebben a mai világtasztrófában nincs ideje a tétovázásnak, mert az idő szalad, a baj akut, ha a segítség nem gyorsabb, mint a tömegnyomor rohamlépésekben való előretörése, akkor a segítség hiábavaló, elkésett.

Segíteni, segíteni azon az emberiségen, amely akarátán kívül került ebbé a nyomorúság-örvénybe, amely a kultúra és technika örült iramában oda jutott, ahová a régmúlt időkben két nemzet kiközösítettjei jutottak csak el, a kínai kulik és az indus páriák, ott tudták, mi az éhenpusztulás és ma, amikor stratoszférába repülnek az emberek, amikor naponta 100 év munkáját szégyeníti meg a technika naponkénti fejlődése, ma, amikor a tüzet borral öntözik, a maltert borral keverik, a buzát száz és száz vagonokkal öntik a nagy folyók és tengerek fenekére, amikor mozdonyokat kávéval fűtenek, amikor szarvasmarhákat kicsapnak idegen területekre, mert a húsért nem kapnak annyit, amennyi az adó és a jövedéki illeték, akkor, mi emberek, a kultúra zászlóvivői, a technika agyveleje, az egész földi élet megteremtői és ápolói éhezünk, nyomorgunk és pusztulunk és itt jön a nagy kérdőjel, hogy miért és miért és miért, a felelet pedig nagyon is egyszerű! Mert a rendszer fenegyerekei vissza akarják tartani a haladást, mert így magasabb árakat akarnak elérni, mert a túltermeléssel letiporják a munka értékét, az emberi munkaerőt meghajszolják inuk szakadtáig, de megfizetni nem akarják, többet termelnek, mint kéne, de annak, aki a termelést elvégzi, éhen kell pusztulni, mert ő csak a munkára jó, annak gyümölcsét és ellenértékét a trösztök és kartelek vágják zsebre, az emberiség pedig éhhalálra van ítélve, mert a truszt életében fontosabb a busás profit, mint a dolgozók milliói, tehát mi itt a tennivaló: azt a rendszert, amely ezt a katasztrófát előidézte, minden erők összefogásával a gazdasági életből ki kell küszöbölni.

Azonban mindezekhez a dolgokhoz szakmai oldalról is kell, hogy hozzájáruljunk, mert itt is azt a fejet vesztett kapkodást észlelhetjük, mint a világviszonylatban, rendszertelenség, mesterségesen előidéztet fogyasztás-csökkenés, nem tervszerű gazdálkodás, hanem árfelépítés, ami egyszersmint a fogyasztópiac felmorzsolása is, nem a jelenlegi viszonyokhoz való alkalmazkodás, hanem az elmúlt évek konjunktúrájának a visszasírása és a mult siratása közben elvész a jelen, ami pedig bár elég sivár, de mindenesetre a mai adott helyzetben sokkal, de sokkal fontosabb, mint a mult, nem tudjuk, hogy mi az oka annak, hogy a multat dédelgetik akkor, amikor a jelennek kellene hatványozottabb mér-

tékben törödni, azonban egy kétségtelen, hogy teljes egészében fel fog morzsolódnai ez az ipar, ha ebben a mederben folynak tovább a terv- és célszerűtlen gazdálkodások.

Ma, amikor a társadalomnak csak egy igen kicsiny töredéke van abban a kellemes helyzetben, hogy a ma fennálló horribilis kávéházi és vendéglői árakat meg tudja fizetni, igazán csak egy célnak volna szabad a szem előtt lebegni és pedig az nem lehetne más, mint áttérni a népies élelmészre és a kávéházakat pedig a régi békeévekhez igazítani, amikor is a tulajdonos tudta, hogy a vendégnek milyen a kereseti lehetősége, hogy bírja-e azokat az árakat, amiket a vendéglős vagy kávézó előír és ha az nyilvánvaló volt, mint a jelen esetben is, hogy a középosztály lerongyolódott, a munkásosztály teljesen kereset nélkül áll, akkor úgy alakította az árakat, hogy a vendége tovább is bírja az üzlet látogatását. Ma más a helyzet, mert nem a tömegüzletre van a főszóly helyezve, hanem a fehérholló vendégekre, akiknek esetleg még ma is telik pezsgőre. Ameddig ezen az üzletvezetésen gyökeresen nem lesz változtatva, addig fellendülés ebben az iparban nem lesz, hanyatlás azonban igen, mert hiszen ez természetes, ha kereset nincs, fogyasztó sem lehet.

De ennek a gazdálkodásnak nemcsak az üzlettulajdonosok isszák meg a levét, hanem a munkások is, akiket így elütnek az életlehetőségeitől, mert ha nincsen fogyasztó közönsége az üzletnek, úgy munkásokra sincsen szükség, tehát akkor, amikor nem látják be a munkáltatók, hogy változott viszonyokkal állanak szemben, úgy saját magukat, mint munkásaikkal is büntetik, eltekintve attól, hogy rendszeres gazdálkodás mellett sok száz munkáskezet tudnának alkalmazni, mert az bizonyos, hogy vannak emberek, akik a mai helyzetet helyesen ismerték fel és egyre-másra nyitogatnak új üzleteket, hol kicsit, hol nagyobb, ahol az árak 100%-al olcsóbbak, az eladásra kerülő cikkek viszont silányabbak, mint a nagyobb üzemekben, de mégis lehetőség van adva a polgári középosztálynak és a munkásosztálynak, hogy az ő szűkös keresetéhez viszonyítva egy olcsó ebédet vagy reggelit el tudjon fogyasztani, ezek az új étkezők és kávézók aztán az egész vendéglős- és kávésiipart fogják tönkretenni végeredményben, arról nem is beszélve, hogy a magánházakban már nagyobb iparszerűséggel üzik a kosztadást, mint a nyilvános üzemekben, itt az utolsó óra, hogy azok, akik ebben a kérdésben első helyen vannak érdekelve, felvegyék a harcot ezekkel az üzemekkel szemben, de nem úgy, mint a népjóléti konyhákkal, hogy annak beszüntetésére törekedtek, hanem úgy, ahogy azt a mai gazdasági helyzet megköveteli, tessenek leszállani az árletra legmagasabb fokáról a legalacsonyabbra, nyujtsák az iparüzők a fogyasztó közönségnek azt, amit elbir a közönség zsebe, ez pedig nem lehet más, mint az alacsony árak, ha a magánházak olcsón adnak, adjanak ők is olcsón, a közönség akkor nem fog

a dugott helyekre járnai, hanem oda, ahová eddig járt, mert ez a közönségnek már második énjévé változott, azonban első dolog ebben a kérdésben az, hogy megfordítani a rendszert a visszajára, a jobb időkben a vendég alkalmazkodott a vendéglőhöz és kávéházhoz, ma az legyen a cél, hogy a vendéglő és kávéház alkalmazkodjon a vendéghez, az eredmény azután nem fog elmaradni.

Lumpenproletárok.

Közkeletű szó, azonban akiknek szól, megismerik benne magukat.

Lumpenproletárok azok, akik a nagy öszszesség emberfeletti munkáját ölbetett kezekkel nézik és ha a szívós kitartással véghezvitt munkának az eredménye kézzelfogható, úgy ők azok, akik azt szeretnék lerombolni, minden kákán csomót keresnek, a legsugárabb jegenye sem elég egyenes nekik, de ők az egyenesek, ők, akik a dolgozók érdekeit állandóan elárulják, veszélyeztetik, ha kell, hát fenyegetik is, sehol egy szakmában sem lézeng annyi lumpenproletár, mint a vendégipari munkások között, ha öntudatos szervezett munkással kerülnek egy munkahelyre, akkor nem mint munkatárs viselkednek, hanem mint vetélytársak, minden jót rosszra csinálnak, minden fejlődési mozzanatot megakasztanak. Degenerált, korcsmai göztől kábult agyuk azt képzei, hogy a végtelenségig fog tartani az az állapot, hogy ők is embernek fognak számítani. Tévednek. A tisztulási folyamatnak nem lehet utját állni, mert az természetszerű szükségesség, hogy a férgessét ki kell rostálni, így fognak ők is járnai, lehullanak, ha nem is a fáról, de a józanul gondolkodó és dolgozó munkásságnak a tésztéről, melyet hosszú idő óta marnak, mint a férgek, ma még alkoholtól büző szájukból ömlik a paralitikus locsogás, holnap ők lesznek a legnagyobb handabanda virtuózok, holnapután pedig féltéglával fogják a mellüket verni, hogy ők igenis küzdöttek a munkásság felszabadításáért, csak azért nem jöttek a szervezetbe, mert A. ezt mondta, B. ezt mondta, C. így mondta és így tovább, ahhoz, hogy azt a sok kótyagos kifogást fel tudjuk sorolni, kevés lenne az ábécé betűje.

Tévednek azonban, ha azt hiszik, hogy abban a kemény küzdelemben, melyet bátran és céltudatosan viv már hosszú évek óta ennek az országnak öntudatos vendégipari munkássága, órájuk is szükség van, nincs és nem is lesz, mert az öntudatos munkásság határtalan megvetése kíséri őket, ők csak maradjanak meg tovább is a korcsmai légkörben, szívják tovább az alkoholt és más ideget ölö narkotikumoktól megfertőzött levegőt, mert mi még arra sem volnánk kaphatók, hogy megosszuk velük azt a levegőt, amelyet a józan munkástudó már kilehelt, öntudatos vendégipari munkásnak messziről kell elkerülni ennek a gyűlevész proletároknak sisere hadait.

**Harcoljunk a saját és családunk érdekeiért a szervezettségünk erejével!
Szaktárs be a szervezetbe!**

Konyhai munkások szervezkedése.

Szaktársak és Szaktársnők!

Munkaadóink olyan intézkedéseket tettek velünk szemben, ami megfoszt bennünket attól, hogy keserves munkánk után meg tudjunk élni. Ilyen a munkabéreknek a legalacsonyabbra való leszállítása, megfoszt bennünket attól, amit minden munkás élvez, a heti szabadnapról valamint attól, hogy a kávék utalványait fentartott kutyaólból munkát tudjunk kapni, mert a közvetítő meghonosította a protekciós rendszert, ha valahol egy kávéfőzőt kérnek, úgy csak a protekciós ember mehet munkába, mi pedig nézhetjük az eget.

Szaktársak, mikor lesz már vége ennek a nemtörődömségnek, hát nem gondolják a szaktársak, hogy ezek ellen a tulkapások ellen nekünk védekezni kell!

Vagy talán azt gondolják a szaktársak, hogy a munkaadók fognak bennünket megvédelmezni!

Szaktársak, a gyors és eredményes segítesnek csak egy módja van!

Félredobni a gyávaságot és kishitűséget, becsületes akarással tömörülni az önálló szakosztályba, zárt sorokban felvonulni az érdekeink megvédésére, mert csak összetartással tudunk eredményeket elérni.

Szaktárs! Azonnal jelentkezz az önálló szakosztályban.

Zsongás.

Zsonganak a darazsak, mert meg lett boltygatva a fészük, azonban ezidőszert nem azokról a darazsakról kívánunk beszélni, akik a faderekben ütötték fel tanyájukat, hanem azokról az emberekről, akik az ipar munkásainak a darazsai, akik beeresztették fullánkjaikat a munkásság testébe, akik kiszipolyozták azokat a hiszékeny embereket, akik elég botorak voltak és 10 hosszú évig tolták az ő szekereiket, azt a szekeret, amely száguldásában legázolta őket. Nevezük nevén a gyereket: a Főpincéregyesületről és a vele kapcsolatos óvadékbankról beszélünk és önkéntelenül is adódik az elnevezés, hogy darazsaknak tituláljuk őket, mert cselekedetükből nem fedezhető fel más, mint a zsongás! Évekkel ezelőtt azt zsongták az illetékes munkáltató testületeknek, hogy azért alapították meg a főpincérek egyesületét, hogy a munkásság felfelé való törekvéseit elgáncsolják. Miből áll ez a felfelé való törekvés? Talán a pincérek is meg akarják azt élni, hogy főpincérek lehessenek! Hát nem tudjuk azt, hogy mi akadályozhatja meg őket ebben a törekvésükben, avagy azok nem lehetnek főpincérek, akik ezt a szakmát éveken keresztül tanulták? Csak azok lehetnek főpincérek, akik a főpincérek egyesületének tagjai, hát ottan talán külön előadásokon lettek a tagok kitanítva a főpincérségből, nem, hanem alakítottak egy együletet az idegeneknek a szakmába való beözönlésének a lehetővé tételére, mert hiszen azt még rosszakarattal sem lehetne mondani, hogy az igen t. egyesületnek minden tagja tanulta azt a mesterséget, melynek ezidőszert üzője, mert van ám ott kéremszépen minden, kezdve a kántinoságtól a zupás őrmesterig és folytatva a fűszerességétől a mellényszabóig, sőt van még olyan is, aki a fiacskáját magánszorgalmából odahaza oktatja a bűvös főpincérmesterségnek a kitanulására, most azután elképzelhető, hogy szakmailag milyen magas szinten állnak azok a főpincérek, illetve az apa és fia, akik csak úgy jutottak a szakma birtoklásába, illetve bitorlásába, mint a csizma az asztalra, bár alatta volna a helye, de mégis a tetejébe került, de van ám ennek a zsongás-

nak egy mellékhatása is, ez pedig a főpincérek óvadék hitelszövetkezete díszes és hangzatos címet viseli, azonban szeretnénk látni, hogy a részvényesek az elég drága — 600 pengős — részvényekre milyen osztalékot fognak kapni majd az év végén, mert az azután tagadhatatlan, hogy a szövetkezet tetemes, sőt hatalmas kamatokat vág zsebre a tagok saját pénzének a kikölcsönzése révén és azután arra is kíváncsiak vagyunk, hogy a cégjelzésért, mint az be lett konferálva, befizetett 2000 pengős cégjelzési költséget ki viseli, a részvényesek-e, avagy a finanszírozó pénzügyészet, mert az azután mégis csak furcsa eset volna, ha a részvényeseknek kellene minden terhet vállalni, viszont a haszonhoz pedig nekik semmi közük sem lenne, mert hogy eddig nem volt, az bizonyos, azonban a zsongásból annál többet kaptak, sőt megtörtént az is, hogy egy ilyen bank közgyűlésén felállt az óvadékbank akkori elnöke és nagyon is lojális ajánlatot tett a tagok összeségének, nem kevesebbet, mint azt, hogy most álljanak a tükör elé és köpjék szembe saját magukat, mert nem fizetik rendesen a bankjárulékot, azonban nem is annyira a járulék nemfizetésére ment az a szembeköpösdi, mint inkább arra, hogy egy háromszázezer pengős életbiztosítási ügyletnek a beharangozása kívánt lenni, tudniillik azt akarták keresztülvinni, hogy az óvadékbank minden tagja kössön egy ezer pengős életbiztosítást ugyanannál a banknál, amelyik az érdekeltséget vállalta az óvadékhitelegylet finanszírozásánál, azonban azt elhisszük, hogy az igen t. akkori elnök ur nagyon szépen tudott zsongani, nem is úgy, mint egy darázs, hanem egyenesen úgy, mint egy kis tücsök, mert ne legyünk szentimentálisak, de nagyon szépen ciripel, többek között ezt is mondta, hogy egyesületünk csak egy gyenge pléhsajka az élet viharzó óceánján és nekünk szükségünk van arra, hogy ezt a gyenge sajkat megtámasz- szuk valamivel, hogy az élet rohanó árja fel ne tudja borítani, azonban az idő mindent megérlel, a sajka fel fog borulni.

Kávéfőző Szaktársak és Szaktársnők I

Szervezkedési mozgalmunkban forduló ponthoz érkezünk, mert az országos egyesületben megalakítottuk a Kávéfőzők és Konyhai Munkások Autonóm szakosztályát. Vagyis ezentúl a mi szakosztályunk szervezkedési és gazdasági mozgalmát önön magunk intézzük, függetlenül a pincér szaktársaktól.

Midőn eme nagy horderejű kérdéstről a szaktársaknak beszámolunk, arra is felhívjuk egyúttal a figyelmüket, hogy most már ne várjanak csodákat senkitől, mert saját magunknak kell önállóan a sorsunk irányítását kézbe venni.

Szakosztályunk vezetősége a központi vezetőséggel egyetemben elérte azt, hogy a felsőbb hatóságok kezdenek az érdeklődésben megmozdulni, hogy érvényt szerezzenek annak a régi kívánságunknak, amely a kötelező szabadnap megadását oly sokáig hiába szorgalmazta.

A kereskedelmi minisztérium leiratot intézett a rendőrbíróságra, hogy nyomozza ki azokat az üzemeiket, ahol a szabadnapot nem adják meg és szigorúan büntesse meg azok tulajdonosait.

Bár már az illetékes hatóságok előtt fekszenek feljelentéseinknek egyik része, azonban mi egész munkát kívánunk végezni és így felszólítjuk az őss konyhai munkásokat, hogy akinek nincsen meg a heti rendes szabadnapja, az jelentkezzen az egyesület irodájában, ahol panaszát felveszik és továbbítják illetékes helyre.

Vezetőségünk mindent meg kíván tenni, hogy a mai türelmetlen állapotokon segítsen, ezért felhívjuk a szaktársakat, hogy támogassa a vezetőséget ebben a munkájában és gondoljunk arra a nagy tömeg nyomorgó konyhai munkásra, akik a rendelet betartása esetén néhanapján egy falat kenyérhez jutna.

Hová és meddig.

Hová méz szaktárs azon az uton, amelyre ráléptél, van célja az utadnak, tudtad, amikor elindultál azon az uton, hogy meddig fogsz tudni azon haladni! Nem tudod ugye, hogy hová visz az az ut, nem sejtjed, ugye, hogy meddig tudsz rajta menni, mi megmondjuk nektek, a teljes megsemmisülés felé mentek, mert az az ut, amelyre léptetek, nem vezethet máshová, mert határtalan nagy könnyelműségtekben felrugtátok az emberi közösség összetartozásának törvényét, mert mielőtt az anyatejtől gyenge lényetek megerősödött volna, idegen emléket vetettek szátokhoz, amelyből nem az éltet adó nedv szivárgott, hanem a mótely, amely narkotizált benneteket és meggátolta, hogy idejében felserdüljétek.

A természet törvényeit hiába gáncsolják el, mert az visszafordíthatatlan a rendeltetéséhez, ideig-óráig mesterségesen meg lehet gátolni a kiforrását, de teljesen háttérbe szorítani nem lehet, ez áll a magyarországi pincérmunkásságra is, meggondolatlan nekirugaszkodással dobták el maguktól az anya emléjét, a szervezetet! Mert azt hitték, hogy embert farkastejen is lehet nevelni és mindannyian farkasok szerettek volna lenni, azonban az üvöltésnél nem jutottak tovább, segítettek üvöltetni azoknak, akik mellé olasszegődtek és a vége az lett, hogy az üvöltők, ha nem is teljesen tépték szét őket, de nap-nap után beléjük vágta a méregfogukat, most megkezdődött a menekülés, sülyed a hajó, most mind vissza akar térni az édesanya védőszárnyai alá, most mindenki innen vár segítséget, innen vár oltalmat, felvetjük a kérdést, hogy vajjon elfogadjuk-e azoknak a felajánlkozását, akik most elementáris erővel verik a szervezet kapuit, bebocsájtásért esedkelve, vajjon van-e részükre hely ottan, ahol bebocsájtást kérnek? Ezt ők ma nem kérik! mert kint éreztetni már előszelét a tél borzalmissága és ők mindenáron fedél alatt akarnak lenni, azt mondják, hogy visszatérünk oda, ahonnan nem lett volna szabad soha elmennünk, mert az események és az idő igazolta, hogy nincsen részünkre másutt hely, csak az édes anyánknál, az anyaszervezetnél, az anyának azonban gondolkodni kell, át kell éreznie az utóbbi évek minden szenvedését, el kell vonultatni lelki szemei előtt azokat az időket, amidőn tékozló gyermekei kiváltak a szárnyai alól és magárahagyták a fergetes időkben és megtagadták őtet, valamint azokat a tejtestvéreiket, akik még nem voltak elég erősek és edzettek ahhoz, hogy egyedül álljanak meg a saját lábukon, az anya számolni tartozik magával és lelkiismeretével, meg kell gondolnia, hogy a tékozló gyermek nem-e tékozló hajlamát is visszahozza magával, nem-e mótelyezi meg a többi gyermekeit is és ha a lelkiismerete nem emel kifogást cselekedete ellen, úgy dönthet, de csak úgy, ahogy az érzése parancsolja, az érzéseknek pedig nem szabad tétovázónak lenni, hanem ki kell belőle tükröződni az elszántságnak és a gerincnek, vagyis határozottnak kell lenni! Legyen ez a döntés fel-emelő, avagy elutasító, de egész szívet adja bele. És mi beleadtuk a szívünket, mert át-érezzük a helyzet magasztosságát, amit a megbocsájtás idéz elő, mert azt hisszük, hogy megtanított benneteket az élet és a való, az a a valóság, mely korbácsát ebben a rideg kegyetlenségben suhogtatja mindnyájunk hátán, kiméletet nem ismerve, hisszük, hogy keserű csalódást okozott az a családok ábránd, amelynek délibábjaikat kergettétek.

Ám jertek, mi megbocsájtunk! De a bocsánat nem jelenti a semmittevést! A bocsánat munkát jelent! Munkát az összesség, a közösség érdekeiért! Azokért, akiket eddig elgáncsoltatok! Mert a bűnért bűnhődni kell! Ti pedig csak így tudjátok a munkásszolidaritás ellen elkövetett bűnököt levezekelni, ha kétszer annyi munkát végezték mint amennyi rosszat tettetek, csak így lesztek érdemesek a bocsánatra, azonban egyet megjegyzünk, nektek ti tévelygők, ti kopogtatók,

Csak úgy érhetünk el sikereket, ha a legszélesebbkörű agitációval minden dolgozó vendégipari munkást megnyerünk kenyérharcunk és szervezkedésünk eszméjének.

Szaktárs ne tétovázz! Állj be a szervezet harcosai közé!

hogy itt csak olyan embernek van helye, akinek egész a szíve, mert itt egész szívre van szükség, tehát az, aki a hánykódás közepette a fél szívét elvesztette vagy lekötötte, az minden tőlünk mennél messzebbre!

Emlékirat, beadvány, ankét, memorandum stb.

Mindezekkel megpróbáltuk az illetékesek figyelmét felhívni azokra a vizsás állapotokra, amelyek ebben a szakmában meghonosultak, az elért eredmény azonban egyenlő a semmivel.

Beadványaink értelmében megindultak ugyan a felülvizsgálatok egyes üzemek ellen, hogy betartják-e azokat a rendelkezéseket, melyeket a törvény előír, azonban nem tudjuk, hogy milyen eredménnyel fog ez végződni, mi beadványainkban ezeknek az ügyeknek nem csak a felülvizsgálatát kértük, hanem a rendezését is, mert anélkül nem ér semmit az egész, mi azonnali intézkedéseket is vártunk ebben a kérdésben, mert már nincsen idő a tétovázásra, beadványaink óta már sok idő telt el, sőt kormányok jöttek és mentek, és újra jöttek, azonban eredmény semmi, pedig minden fórumon kilátásba helyezték az intézkedéseket, hatósági munkaközvetítő, kereskedelmi minisztérium, államtitkárság, mindenütt meghallgatták és ígértek, tenni azonban semmit sem tettek.

E hó 4-én kihallgatást kértünk a kereskedelmi államtitkár úrnál, azonban ő csak sajnálkozását tudta kifejezni, hogy már ez irányban nem tud semmit tenni, mert nyugdíjba ment, azonban ígéretet tett, hogy hivatali utódját megkérte, hogy vizsgálja át kérésünket, és tegyen meg amit lehetséges ebben a kérdésben, mi tisztelettel kérjük tehát azt a miniszteri oszt. tanácsos urat, aki ezt a részortot átvette, hogy ezt a hosszú idő óta húzódo ügyet szíveskedjen közmegelégedésre elintézni, mert az idő siet, a tél közeleg és az eláztatlanok száma napról-napra szaporodik, az pedig, hogy ezek az emberek keresetbe jussanak, némileg államérdek is, mert kevesbedik az ellátásra szorulóknak száma, és szaporodik a fogyasztó alany.

Nyilatkozat!

* A Főpincérek Lapja legutóbb megjelent számában egy közlemény jelent meg, mely a tényeknek nem hogy meg nem felelő adatokat közölt le, hanem 100%-os hazugságot bocsájtott a nyomdafesték alá, nem is kívánom ezt bővebben ismertetni, csupán csak az igazság kedvéért annyit kívánok hozzáfűzni, hogy ahány állítás, annyi hazugság!

Egyébként a sajtótörvény értelmében nevezett lapot felhívtam cáfolatom közzétételére és amennyiben az nem jelenne meg, úgy a sajtóperet haladéktalanul megindítom.

b. z.

Világszemle

40 órás munkahét.

A nemzetközi munkaügyi hivatal 1932. szeptember hó 22-én rendkívüli ülést tartott, és azon kizárólag a 40 órás munkahétnek a bevezetését tárgyalta. A munkaadó delegátusok éles ellenállást fejtettek ki a javaslatlalt szemben, azonban a szavazásnál 16 ország delegátusa foglalt állást a javaslat mellett és csak hatan ellene, érdekes megemlíteni, hogy Olivetti olasz szenátor, a fasista Olaszország képviselője a leghevesebben szállt sikra a javaslat mellett.

Németország.

Németországi szaktársaink munka- és bérvizonyában semmi változás az utóbbi időkben nem történt, azonban említésre méltó, hogy amíg nálunk dühöng az óvadékjárvány addig Németországban alig hallani valamit róla, és ha hallani, úgy érdemes összeegyeztetni a magyarországi óvadék viszonyokkal, tudnivaló, hogy Németországban egy pincér rendszer van tehát nagyobbára mind óvadékos alkalmazottak, mégis az egész nagy Németország területén ez évben csak 15 óvadék ügyben volt peres eljárás, 23.430 márka értékben, ebből 9 esetben a munkaadó az eljárást befejezése után visszaadta az óvadékokat és 6 esetben, 6.725 márka értékben nem tudta vissza adni. Említésre méltó, hogy egész Németország területén 140 esetben történt eljárás a munkaadók ellen a törvényes munkaidő be nem tartásáért és ezideig 27 esetben hozott a bíróság elítélő határozatot, a többi esetek még eljárás alatt állanak, a büntetések nagysága 2—300 márka pénzbüntetés első esetben, visszaeséskor pedig 1—10 napig terjedő elzárás. Hol tartunk mi még ettől.

Schweiz.

Az emberi szabadság legklasszikusabb országában hoztak olyan határozatot, hogy nem engednek idegen pincérek foglalkoztatni. Érdekes megemlíteni, hogy a sárgaságba esett Helvétia pincéregyesületnek a kezdeményezésére történt ez, sőt ők még erősebb megszorításokat is követelnek.

Hollandia.

Hollandiában az idei nyár közepén az idegen propaganda érdekében egy kiállítást rendeztek Amszterdamban, ennek a kiállításnak az volt az érdekessége, hogy a kiállítás vendéglői üzemét egy bajor embernek adták bérbe, ez a szerencsés bajor aztán abban szerencsétlenné az ottani munkanélküli pincérek, hogy egy vagon, illetve 30 darab bajor pincérlányt hozott magával, akik aztán a dírdlibe bujtatva ették el a ruhátlan és éhező hollandus szaktársaink elől a kenyeret.

Norvégia.

Augusztus 8-án tartották norvég szaktársaink az oslói népházban a béregyeztető tárgyalásaikat a munkáltató testületekkel.

A tárgyalás alapját a kollektív szerződés megkötése valamint a munkaidő és bér szabályozás képezte, a munkáltató testületek minden pontot magukévá tettek és így a következő kollektív szerződést kötötték.

Munkaidő heti 48 óra, mindenféle alkalmazotti kategóriában, tulórák, 1,50 svéd koronával lesznek díjazva, az étkezési idő a heti 48 órába be van számítva. Munkabérek a következők, szakácsok, üzemek szerint 100—210 korona, felírók 90 korona, felszolgáló személyzet órábéra 1 korona, amely bizonyos időközökben 10%-al emelve lesz, szabadság a foglalkozási idő szerint, két hétig terjed, felszolgáló személyzet szabadságideje alatt napi 5 korona keresettérettést, más alkalmazott teljes fizetését és napi két korona élelmezési pénzt kap.

Amerika.

Az amerikai szervezett vendégipari munkásság a nagy munkanélküliségre való tekintettel nagyon redukált időben dolgozik, míg a szervezetlenek ugyanazon fizetésért napi 12—16 órát dolgoznak napon keresztül.

A munkáltatók ebben a kampányban leginkább a szakácsokat használják ki, akik 10 éven keresztül nem tartották fontosnak a szakszervezetben való tömörülést, most azonban a helyzet arra kényszeríti őket, hogy nagy számban zárkozzanak fel a szervezethez.

Amerikai szaktársaink bizakodnak a szárazság megszüntetésében, mert így nagyon sok új üzletnyitást várnak, amitől a munkanélküliség nagymérvbeni csökkenését várják.

Spanyolország.

Spanyol szaktársaink a szakszervezeti mozgalomban valamint a bér viszonylatban első helyre kerültek még világviszonylatban is. Nem csak a pincérmunkásokat, hanem a szakácsokat és minden konyhai munkakategóriát is sikerül bevonniok az egységes szervezetbe. Sőt még olyan radikális munkavédelmi intézkedéseket is keresztül vittek, ami egyedül áll a maga nemében, elsősorban is biztosították a munkástultengést olyképen, hogy megtiltották minden magán jellegű főzőiskola felállítását, valamint sikerült azt is kivívni a városi és állami hatóságoknál, hogy szanatóriumok és panziók sem alkalmazhatnak semmi olyan alkalmazottat, akik esetleg ottan gyakorlatot szerezve, idővel bérromboló lehetne, tehát csak képzett munkást alkalmazhatnak, sikerült azt is kivívniok, hogy vallásos intézményekben és zárdákban is csak szakszemélyzetnek szabad a jövőben alkalmazva lenni, a jelenben pedig a szakszervezet felügyelet alá vette ezeket az intézményeket, hogy itt is betartsák a bérrendelkezéseket és a 8 órai munkaidőt.

Franciország.

A francia munkaügyi minisztérium nyilvánosságra hozta, hogy hány szálloda- és vendéglőiipari munkáltató bujt ki a szociális biztosítás terheli alól, ezek nem voltak kevesebben július hónapban mint 636-an, azonban idejekorán közbelépett a hatóság és az ijedségtől 123 gyorsan fizetett, 122 elítéltetett és a többi ellen még folyik az eljárás.

Nagybritannia és Németország

között megállapodás jött létre, hogy 50 személyes csere-tanulmányi akciót létesítenek, a két ország évenként 50—50 pincértanoncot küld a másik országba és a tanulmányi időt egy évben állapítják meg, és ezen év alatt kötelesek elvégezni az illetékes ország szakiskolai évadját is.

Románia.

Romániai szaktársainknak sikerült az egész ország területén a kollektív szerződéseket megkötni, valamint a kötelező 8 órai munkanapot bevezetni, az első kollektív szerződést Nagyszebenben kötötték meg és onnan vette át az egész ország, ezek szerint a kollektív szerződés minden kávéházi és éttermi alkalmazottnak teljes ellátást és lakást biztosít, valamint 220 lei heti fizetést, azonkívül a kávéházakban 15%, az éttermekben 10% részesedés a bevételből, a munkaidőt végérvényesen rendezték valamint a szabadnapot is.

Megemlítesre méltó, hogy a szaklap hozza a román munkaügyi minisztérium rendeletét, mely utasítja a hatóságokat, hogy a munkásságnak a 8 órai munkaidő bevezetésére való törekvését mindenütt segítsék elő.

Ausztria.

Osztrák testvérszervezetünk múlt hónapban tartotta a kávéházi munkások részéről a szakosztály-vezetőségi választásokat.

Bár nagy agitáció folyt az ellenzék részéről, mégis egyhangulag a Zentrálorganizáció hivatalos jelöltjét választották meg 2469 szavazattal elnök lett Drassl szaktárs, alelnökök lettek Döring és Meixner szaktársak.

K a i r ó Kávéház

Szaktársak kedvenc
találkozóhelye.
Mérsékelt árak.

Braun Vilmos kávé.

Agitálj! Győzd meg a kishitűeket, hogy csak egységes szervezet tud maradandó eredményeket elérni, minden vendégipari munkásnak a szervezetben a helye!

Egyesületi hírek.

Egyesületi hírek. Értesítjük a szakács szakosztály tagjait, hogy a szakosztály az Erzsébet-körút 51. szám alól (cukrászoktól) a központi helyiségbe, (Nagydiófa-utca 3. I. 9. szám) alá költözött vissza, kérjük a szakács szaktársakat, hogy közvetítésért ide forduljanak, valamint tagdíj befizetéseiket is itt eszközöljék. Hivatalos órák e. 9-től 12-ig és d. u. 3-6-ig.

Eljegyzés. Cugler János szaktárs, a központi vezetőségünk tagja, szeptember hó 14-én tartotta eljegyzését Kruzel Etelka urleánnyal.

Figyelmeztetés! Propper A. Dezső egyesületünk volt pénzeszedőjének az egyesülettel semmi néven nevezendő kapcsolata nincsen, ezért figyelmeztetjük a szaktársakat, hogy vele szervezeti ügyben ne tárgyaljanak, se közvetítési ügyben hozzá ne forduljanak, mert erre többé nem jogosult.

a Vezetőség.

Könyvtári hírek. Egyesületünk könyvtára október hó 15-től teljesen díjtalanul áll a tagjaink rendelkezésére, a nyár folyamán 350 darab új könyvvel bővítettük könyvtárunk állományát, tekintettel, hogy a könyvvásárlások egyesületünknek horribilis összegekbe kerültek, kérjük a szaktársakat, hogy akinél még könyvek vannak, ne várjanak a felszólításra, hanem hozzák be az egyesületbe.

A könyvtáros.

Halálozás.

Lampert János szaktársunk temetésén egyesületünk nagyszámban vett részt, hogy megadjuk hűségese harcostársunknak a végtisztességet. Egyesületünk nevében Braunstein szaktárs bucsuztatta el volt harcostársunkat.

Keppler Ferenc vendéglős temetésén egyesületünk dalkara is teljes számban megjelent, hogy megadja a végtisztességet annak a munkáltatónak, aki érző szívvel a munkáság megbecsülését érdemelte ki.

Vidéki csoportok hírei.

Vidéki csoportok figyelmébe!

Felkérjük a vidéki csoportok vezetősegeit, hogy az elszámolásukat valamint a központnak járó illeteket minden hónap 5-ig okvetlen küldjék ke. *Központi pénztáros.*

Ujpesti csoportunk hírei. Ujpesti csoportunk legutóbbi taggyűlése határozatának értelmében erőteljes lendülettel látott hozzá a csoport szervezkedési és kiépítési munkájának. Átirattal fordult az ipartestületekhez a munkabérek valamint a munkaidő rendezése tárgyában, azonban választ ezideig még nem kaptak. — Október hó 12-én megismerjük az Ujpesti Egyesült Izzógyár modern villanykonyháját, ahol bemutatják a szaktársaknak a konyhaművészet és technika legújabb térhódítását. — A csoport összejöveteleit minden pénteken délelőtt 9 órakor tartja a munkásotthon Kolozsvári-utcai helyiségében.

Szaktárs!

Rendezted 42-ik heti tagjárulékodat!

Miskolci hírek. Miskolci szaktársaink munkaviszonyai is rendezésre szorulnak, mert az az állapot, mi az ottani bérvizonyokat illeti már szinte meghalad minden elképzelhető rosszat. Alig akad üzlet, ahol a pincérek fizetést kapnak, ha ugyan azt még lehet fizetésnek nevezni.

Izeliőül a következőket közöljük.

Bakos-féle Szemere étterem heti fizetés nincsen, de a borralalóbból kell a munkásnak a fele betegsegélyzót fizetni. Főpincérnek az egészét. Széchenyi Étterem (Szász-féle) fizetés semmi. Grand Étterem fizetés nincs. Panonnia Étterem fizetés nincs.

Ezekon kívül van egy-két üzlet, ahol heti 4 pengőt fizetnek.

Viszont Kohn Gábor szaktársunk, aki a Grand kávéház tulajdonosa, heti 10 pengőt fizet a munkásainak.

Debreceni csoportunk hírei. Az ujonnan átalakított Hungária kávéházban az új tulajdonos bevezetett egy százalékosnak csufolt rendszert, ami csupán abból állt, hogy minden 40 filléres kávéhoz hozzászámítottak 4 fillért borralalóként, és ezen kellett a főpincérnek és a felszolgálóknak fele-fele arányban osztozkodni.

Azonkívül természetesen semmi hetibért nem volt hajlandó fizetni, természetesen debreceni szaktársaink legélesebben állást foglaltak ezzel a rendszerrel szemben és kifejtették, hogy ők nem ellenségei a százalékos rendszernek, sőt hosszú évek óta harcolnak annak a kivívásáért, azonban nem ilyen formában, hogy a munkásoknak a díjazását csupán csak a vendégek vállaira rakják, hanem hogy a százalék mellett tisztességes munkabért is adjanak nekik és a százalék csak kiegészítő része legyen a keresetüknek.

Ebben a kérdésben egy éjjeli gyűlést akartak tartani, azonban a rendőrség azt nem engedte, és így a Debreceni Független ujságon keresztül adtak hangot debreceni szaktársaink a jogos kívánalmaiknak, és a vége az lett, hogy a Hungária kávéház tulajdonosa ahelyett hogy a százalékot tisztességes fizetéssel támasztotta volna alá, bevezette újra a borralaló rendszert.

Vezetőségi és bizottsági ülések.

Központi vezetőség:

minden csütörtök délután 4 óra.

Kávéssegédek:

minden szerdán délelőtt 10 óra.

Éttermi segédek:

minden szerdán délután 4 óra.

Szakácsok:

minden kedden délután 4 óra.

Kávéfőzők:

minden szombaton délután 4 óra.

Otthon-alap bizottság:

minden hétfőn délután 4 óra.

Szövetkezeti bizottság:

minden hétfőn délután 4 óra.

Olcsó árak, jó minőségű áru,
igaz mérleg, díjmentes élet-
biztosítást és vásárlási
visszatérítést ad az

**Általános
Fogyasztási
Szövetkezet**

Öntudatos szervezett munkás az Általános Fogyasztási Szövetkezetben vásárol. Beiratási díj 50 fill.

Megnyilt

**SZILÁGYI ENDRE szaktársunk
zöldhetes borozója**
Nagymező-utca 28. szám.

Hideg, meleg konyha.
Kitünő fajborok.
Dréher sörök.
Mérsékelt árak.

Szaktársaink kedvenc találkozó helye.

AUFRUF!

Zusammenkunft der Artisten bei

RESTAURANT KEPPLER

Budapest, VII. Dob ucca 70.

(in der Nähe vom Royal-Orfeum)

Erstklassige Küche!

Gute Getränke!

Für Artisten ermässigte Preise!

Ich ersuche sämtliche Kollegen der Gastwirtschafts-Bunde mein Ensemble zu empfehlen.

Törekvés Takarékpénztár

R. T.

Budapest, VII. Rákóczi-ut 42. Telefon 45-4-58

Ne vegyen telket

addig, amíg

a Törekvés Takarékpénztárnál
nem érdeklődik

a gróf Károlyi Imre-féle

érdi weekendtelep

telekvásárlási módozatai iránt.
Sok pénzt takarít meg és napi néhány
fillér összegyűjtésével öreg napjairól
és hozzátartozóiról is gondoskodik.

Fővilágosítást nyújtanak: a Törekvés Takarékpénztár Rt., Corvinia Általános Biztosító Rt. (VII. Rákóczi-ut 42), az Általános Fogyasztási Szövetkezet összes elárusítóhelyei, továbbá az egyesületi helyiségünkben Balla szaktárs.

Ingyen autobusz.

Felelős szerkesztő és kiadó: Fekete Lőrinc.
Nyomatott Neuwald Illés Utódai könyvnyomdában

Figyelem!

Akik minket pártolnak, azokat mi is támogatjuk.

Csak lapunkban hirdető cégeknél vásároljunk, ezek áruait ajánljuk!